

Kalmin Sukuseura

Sukutiedote n:o 38

Joulukuu 2011

Pääkirjoitus

Turun Sanomissa luki, ettei viime talven tapaisia kovia pakkastalvia enää tule kuin satumalta eikä välttämättä ollenkaan. Kuluva syksy näyttää vahvistavan tätä tutkimusta. Toisaalta säiden ennustaminen on epävarmaa jopa seuraavalle päivälle, joten hyvällä syyllä voi epäillä näin pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Kukaan ei kuitenkaan varmaan toivo 1860-luvulla olleita säätiloja takaisin. Vuonna 1867 pakkasta ja lunta oli vielä kesäkuussa. Seurauksena oli viljasadon menetys ja pula ruoasta. Kymmeniä tuhansia ihmisiä kuoli parin seuraavan vuoden aikana heikentyneiden elinolosuhteiden takia.

Nykyisin ei yhdestä Suomen pulavuodesta seuraisi samanlaista kurjuutta kuin vajaa sata-viisikymmentä vuotta sitten, mutta jos säätila olisi huono muissakin maissa, seuraukset olisivat katastrofaalisia. Säiden aiheuttamia ongelmia suurempi uhka kaikkien ihmisten hyvinvoinnille taitaa kuitenkin olla tällä hetkellä useiden maiden ylivelkaantuminen. Tilanne muistuttaa rahamarkkinoiden osalta vuotta 1929, jolloin Wall Streetin pörssiromahduksesta alkoi usean vuoden mittainen lamakausi.

Ilman laman uhkaa olot Suomessa ovat suhteellisen hyvät. Suurimmalla osalla ihmisiä on hyvät elinolosuhteet ja valtion hallinto ainakin puheissa yrittää parantaa huonompiosaisten asemaa. Sikälkin on harmittavaa, kun Etelä-Euroopan maiden huono talouskuri aiheuttaa

ongelmia Euroopan taloudessa. Ongelmat heijastuvat myös Suomeen ja suunnitellut lisäparannukset sosiaalipuolella jäävät helposti taas tekemättä. Toivottavasti pahimmat uhkakuvat eivät toteudu, vaan lähiaikana taas päästäisiin hieman vakaampiin oloihin myös talousasioiden osalta.

Maaliskuun alussa loppuu minun kolmenkymmenen kahdeksan vuoden mittainen työrupeama Turun yliopiston palveluksessa. Työt on jo siirretty seuraajalle ja loppukuukaudet olen hyvin ansaitulla lomalla. Jokaisena päivänä olen mennyt mielelläni töihin ja olen nauttinut niistäkin päivistä, jolloin työtä tuntui olevan enemmän kuin tarpeeksi. Yhtä mieluusti aloitan eläkepäivät, jotka tulevat olemaan täynnä monenlaista toimintaa. Tekemistä näyttää riittävän enemmän kuin on aikaa, joten jotain harrastuksia on vieläkin siirrettävä hamaan tulevaisuuteen.

Kesällä tehty sukumatka Kannakselle oli todella antoisa. Vaikka olin käynyt aiemminkin pari kertaa Kannaksella, kiertomatka Kannaksen itäisiin pitäjiin antoi uutta tietoa ja näkemystä alueen nykytilanteesta. Paljon jäi kuitenkin vielä näkemättä, joten lähivuosina pitänee tehdä seuraava matka ainakin Äyräpäähän. Pitäjä- ja kyläseurat tekevät matkoja Kannakselle, joten niiden mukana pääsee hyvin, jos ei pienemmällä porukalla arvaa lähteä. Seuraavilla sivuilla on lyhyt kuvaus menneen kesän sukumatkan tapahtumista.

Hyviä voiteja kaikille

Terveisin

Tapani Kalmi
Rossinkatu 1 A 5, 20380 Turku
puh: 02 2388231
email: tapani.kalmi@gmail.com
Internet: <http://koti.mbnet.fi/tkalmi/>

Matka Kannakselle

Kalmin sukuseura järjesti kesällä matkan Karjalan Kannakselle vanhoille Kalmien asuinpaikoille. Lähtö Turusta oli lauantaina 20. elokuuta aikaisin aamulla kello 4.30. Bussiin tulivat sieltä Muolaan Metsäkylän (Määttälän) sukuhaaraan kuuluvat Raija Narko ja hänen veljensä Rauno ja Reima Rantanen. Myös Kalmin Tapani tuli Turusta. Lisäksi autossa oli kaksi bussikuskia Matti ja Sergei. Piikkiöstä poimittiin mukaan Kinnasen Hilma ja päästiin kunnolla matkalle kohti Karjalaa. Helsingistä poimittiin Kiasman edestä Kalmin Juhani, Panu, Petri ja Tuula sekä Kinnasen Maija ja Heikki. Porvoossa oli seuraava pysäkki ja sieltä löytyivät Saarisen Leena ja Pekka, Haapasen Elisa ja Tuomas, Kanniston Marja sekä Kalmin Mika. Kotkasta tuli mukaan Kalmin Tuomas ja Vaalimaalla Gustafssonin Riitta.

Vaalimaalla tankattiin hyvin, sillä seuraava kunnon ruokailu odotti vasta illalla. Rajasta päästiin läpi nopeasti ja sen lähellä olevassa Torkkelin Valinnassa voitiin vaihtaa rahaa ja ostaa lisää matkatarvikkeita. Myös bussin tankkaus sujui rajan toisella puolella kätevästi.

Aikaa rajalla meni sen verran vähän, että ehdittiin käydä Viipurissa. Siellä oli aikaa tunnin verran kierrellä torin ympäristöä. Bussin vierelle tuli välittömästi pari miestä myymään tupakkaa ja alkoholia ja muutama mummo luutien, korien ja käsitöiden kanssa. Kauppahallissa oli aika hiljaista, myyjät pyysivät kokeilemaan ja maistamaan tuotteitaan, mutta vain muutama pysähtyi sinne tekemään ostoksia.

Kuva 1: Hilma, Maija ja Heikki Kinnanen Viipurin torilla.

Pyöreä torni oli entisensä, kahvilasta sai kahvia, teetä ja olutta sekä pientä purtavaa. Ravintolassa käytiin lähinnä katsomassa sen upeita kattomaalauksia. Aikaa oli myös kävellä lähikaduilla ja Salakkalahden rannalla. Aiemmin turisteja häirinneitä pikku-poikia ei enää näkynyt ja kaupungilla sai kävellä kaikessa rauhassa ihailemassa Viipurin kauniita vanhoja rakennuksia. Aika paljon niistä on säilynyt ja korjattu hyvään kuntoon.

Viipurista matka jatkui kohti ensimmäistä kohdetta Kaukilaa. Matka tehtiin Muolaanjärven kautta, sillä tarkoitus oli pysähtyä Metsäkylän kohdalla katsomassa Raijan, Raunon ja Reiman äidin (Vilma Rantanen, os. Kalmi) kotitalon paikkaa, josta talo oli tosin jo hävinnyt. Tie oli kuitenkin siirretty uuteen paikkaan ja maisemat sen verran muuttuneet, että talon kohta ei heti löytynyt, joten matkaa jatkettiin suoraan kohti Kaukilaa. Ennen Metsäkylää oli kuitenkin käyty katsomassa Ilveksen kylän bunkkereita ja horoskooppipatsaita. Pietarin tieltä käännyttyä kohti Muolaata oli tien pinta aluksi hieman kuoppainen, mutta suhteellisen hyvässä ajokunnossa, Muolaanjärven kohdalla ihan hyvä, mutta Kuusaan ja Mälkölän välinen tie oli muutaman kilometrin matkan täynnä isoja kuoppia. Kaikilla muualla, missä ajettiin, tiet olivat todella hyvässä kunnossa, sillä Putinin hallituksen yksi keskeisiä kehityskohteita on tiestön kunnostaminen voimakkaasti kasvaneen automäärän takia. Mäl-

kölän kylästä Äyräpään kirkon ohi Paakkolaan menevä tiekin oli nyt erinomaisessa kunnossa, ilmeisesti lähiaikana päällystetty.

Kaukilan risteyksessä päätettiin jatkaa matkaa kolmen kilometrin päässä olevalle Kalmin Tuomaksen ja Anna Helenan maatilalle (Pölölinna) kävelleen, sillä Pako-ojan yli menevä siltä ei ehkä olisi kestänyt bussin painoa. Kun muut lähtivät kävelemään Pölölinnanmäelle, niin Raija, Rauno ja Reima lähtivät lada-taksilla kohti Metsäkylää etsimään äitinsä kotitalon paikkaa. Kaukilan Harvaky-län taloista osa oli vielä paikallaan, vaikka pellolla oleva iso kolhoosin navetta olikin jo sortunut ja osittain purettu. Huomiota kiinnittivät korkeat aidat joidenkin talojen ympärillä. Vaikka suurin osa taloista oli maalattu viimeksi sotaa ennen, nurkat olivat rempallaan ja pihoissa autonromuja, niin ikkunanpuutteisiin oli laitettu maalia ja jotain pientä korjailua tehty. Ennen Kaukilan vanhaa asemaa oli tien vasemmalla puolella parimetrisen aidan takana kaksi hyväkuntoisen näköistä taloa, joista toisessa oli asunut 1800-luvulla valtiopäivillä istunut Tuomas Poutiainen ja toisesta oli kotoisin Moisanderin veljesparvi, johon kuului Mannerheim-ristin ritari Leevi Moisander.

Tuomas Kalmin noin vuonna 1920 Poutiaisen Matilta ostama Pölölinnan tila oli pari kilometriä asemalta luoteeseen. Sinne kulkeva kapea tie oli onneksi suhteellisen hyvässä kunnossa. Vain yhdessä kohdassa oli iso tien levyinen lammikko, mutta senkin ohi pääsi hyvin tien reunaa pitkin.

Vähään aikaan ei tietä ollut käytetty puiden kuljetukseen, sillä sen poikki oli kaatunut kevätmyrskyissä pari isoa kuusta. Kävelijöiden matkaa ne eivät sentään haitanneet. Vaikka Petri ja Tapani olivatkin joskus käyneet Pölölinnan talon luona, niin talon paikan löytäminen ei ollut ihan helppoa. Vaikka talon pellot löytyivät helposti, niin ne olivat jo niin metsittyneet, ettei talon paikka näkynyt monenkaan metrin päähän. Petri onneksi huomasi pihamaalla kasvavat jättiputket ja niiden lähellä oli pihan angervopensaita, omenapuu ja päära-kennuksen perustuksen paikka. Perustuksen päälle ja reunaan oli kasvanut jäkälää, sammalta ja muita kasveja, mutta se erottui helposti muuta ympäristöä parikymmentä senttiä korkeampana.

Kuva 2: Eevi Kalmi sota-aikana Pölölinnan talon pihalla.

Kuva 3: Pölölinnan talon perustusten päällä Mika, Tapani ja Juhani Kalmi, Marja Kannisto, Panu Kalmi, Leena Saarinen, Riitta Gustafsson, Petri Kalmi, Tuomas ja Elisa Haapanen sekä Pekka Saarinen.

Sillä aikaa, kun pääjoukko oli Pölölinnan retkellä, Rantasten trio kävi Metsäkylän talon paikalla. Vaikka taloa ei enää ollutkaan, läheltä löytyi Murkinakivi, joka oli Kalmin talon ja naapuritalon välissä ja johon lapset olivat pienenä tehneet eväsretkiä. Talojen välimatkaa oli vain muutama kymmenen metriä, mutta sekin oli pienistä lapsista suuri etäisyys.

Bussi odotteli Kaukilan risteyksessä kolmen tunnin patikkamatkan tehneitä ja suunta otettiin kohti Kuusaata. Matkalla pysähdyttiin ihailemaan Salmenkaitan sillalta näkyvää jokimaisemaa. Perillä Kuusaan motellissa oltiin puoli kahdeksan maissa, joten bussista mentiin suoraan ruokapöytään. Ruoka oli yksinkertaista, mutta ravitsevaa ja maittoi erinomaisesti nälkäisille matkaajille. Parilla eurolla sai kylmää olutta ruoan seuraksi, joten ilta alkoi mukavasti.

Ruoan jälkeen pidettiin sukuseuran vuosikokous. Sukuneuvoston esimiehen Tapani Kalmin johdolla käytiin kokousasiat lävitse vajaassa tunnissa. Suurin muutos oli se, että sukuneuvostoon vaihtui Petri Kalmin tilalle Panu Kalmi. Vuosikokouksen jälkeen jatkui ilta yli puolen yön tanssin, karaoken ja seurustelun merkeissä. Motellin isäntä soitti vanhoja suomalaisia kappaleita ja karaokelevyiltä löytyi hieman uudempaakin musiikkia.

Sunnuntaiaamu aloitettiin maittavalla aamiaisella, jonka jälkeen matka jatkui kahdessa ryhmässä. Juhani, Petri, Panu ja Mika Kalmi lähtivät lada-taksilla katsomaan Äyräpään kirkon raunioita ja muut lähtivät bussilla kohti Muolaan kirkon raunioita. Äyräpään kirkon seinistä on betonilaattoja vielä hieman näkyvissä, mutta Muolaan kirkosta vain reunakiviä. Molemmat kirkot ovat olleet hienolla paikalla, josta on upeat näkymät. Muolaan kirkon paikka on säilynyt hyvin, mutta Äyräpään kirkon ympärillä olevaa aluetta aidataan ja ehkä vain itse kirkkomäki on jatkossa turistien nähtävissä ja saavutettavissa. Vieressä olevan Vuoksen rantaan ei luultavasti enää pääse eikä myöskään vanhan, tosin täysin tuhotun hautausmaan alueelle.

Bussin matka jatkui Muolaasta kohti Rautua ja Pyhäjärveä, jossa oli Muolaan kirkonkylän jälkeen ensimmäinen pysähdyspaikka. Pyhäjärvellä olivat asuneet Kalmin Villen lapsista Jalmarin ja (Kinnasen) Saimin perheet, mutta vaikka etsittiin toista tuntia, Kinnasten kotipaikan raunioita ei löydetty. Jalmarin talo ilmeisesti nähtiin vilaukselta, mutta senkään kohdalle ei pysähdytty.

Paluumatkalla pysähdyttiin Kiviniemen Raudussa Kiviniemen sillan luo paikalliseen ostoskeskukseen nauttimaan pientä purtavaa ja katselemaan kaunista Vuoksen maisemaa. Kiviniemeltä matka

jatkui kohti Raudun Vehmaista, johon Kalmin Ville oli vuonna 1916 muuttanut perheineen Äyräpäästä. Vehmaisissa ei kuitenkaan ollut aikaa pysähtyä, joten matka jatkui kohti Kivennapaa. Tie sinne oli lähes piikkisuora ja hyvässä kunnossa, joten sinne päästiin hyvissä ajoissa. Kivennavallakin kohteena oli vanha kirkkomäki. Pienen etsimisen jälkeen paikka ja siellä olevat muistomerkit löytyivät.

Kuva 4: Tuula ja Tuomas Kalmi Kiviniemellä.

Kuva 5: Rauno Rantanen, Raija Narko ja Reima Rantanen kotimatalla.

Kivennavalta oli jo aika lähteä kohti Suomea. Vaalimaalla rajamuodollisuudet kestivät tällä kertaa varsin kauan, mutta ennen yhdeksää oltiin jo Suomen puolella. Päivän aikana olivat ruokailupaikat olleet aika vähissä, joten rajalla pysähdyttiin vielä ruokailemaan. Sitä ennen oli kuitenkin käyty paikallisessa tax-free kaupassa ostamassa viimeiset matkatuliaisat. Loppumatka olikin taas bussissa istumista. Tosin Turkuun asti ei moni mennyt, sillä matkan aikana bussi tyhjjeni samaa tahtia kuin oli tullessa täyttynyt. Jokaisella oli kotiin viemisinä paljon mukavia muistikuvia ja muistoja.

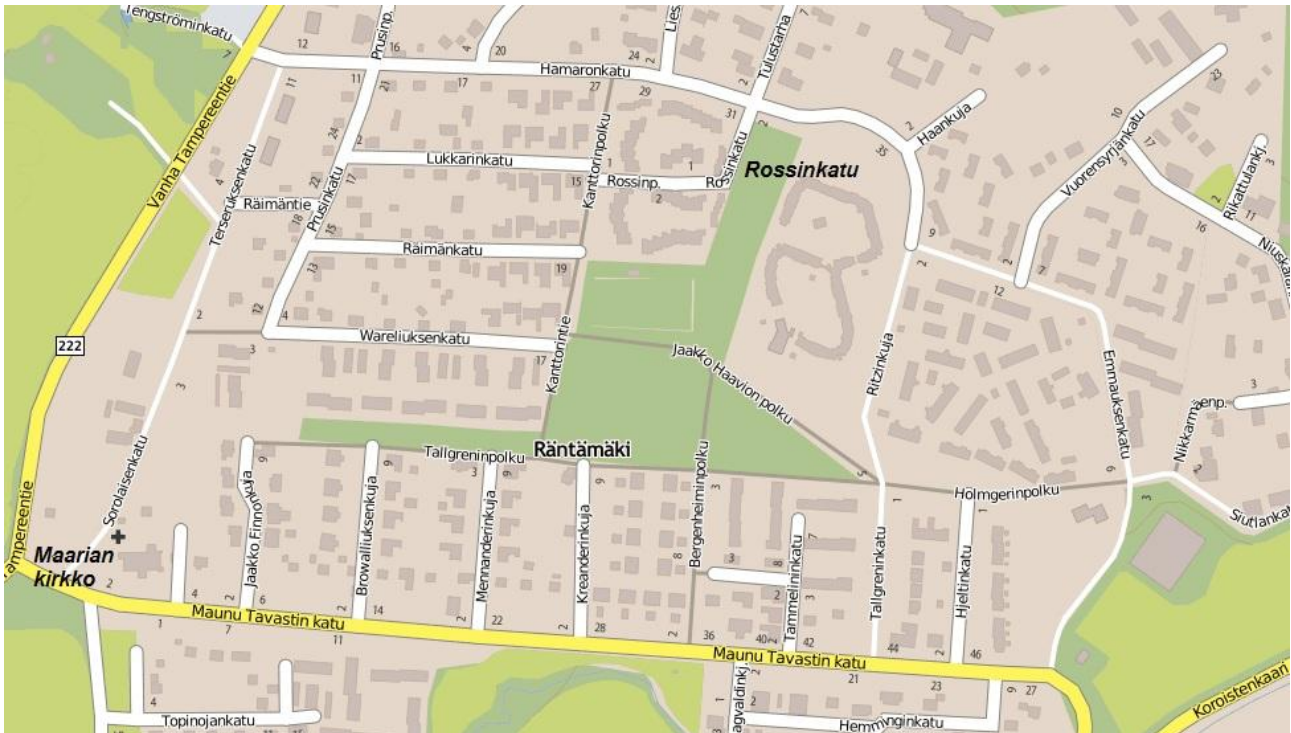
Huom. Kaukilan kartta on sukuseuran sivulla osoitteessa

<http://koti.mbnet.fi/tkalmi/kalmi//Kaukila.jpg>

Karttaan on erikseen merkitty Kalmin Tuomaan ja Villen yhdessä viljelemän Hätösmäen talon paikka, Kalmin Tuomaan Pölölinnan talon paikka, Kutilaisen Lempin talon paikka ja muutamia muita kaukilalaisten talojen paikkoja.

Professori, kirkkoherra Isak Ross

Maarian kirkon lähellä on katuja, joiden nimien pohjana ovat alueen vanhat tilat (mm. Hamaro, Prusi ja Räimä), Turun piispat (mm. Maunu Tavast, Paavali Juusten, Erik Sorolainen ja Johannes Terserus) tai Maarian seurakunnan kirkkoherrat (mm. Jaakko Finno, Ivar Markus Tallgren, Jaakko Haavio ja Isak Ross). Vaikka Pietari Kalm (1716-1779) oli Maarian kirkkoherrana, hänen nimikkokatu ei siellä ole. Sen sijaan hänen serkkunsa kirkkoherra Isak Rossin mukaan nimetyt Rossinkatu ja Rossinpolku sijaitsevat lähellä kirkkoa. Itse asun Rossinpolun ja Kanttorinpolun kulmassa olevassa rivitaloasunnossa.

Pietari Kalmin isä oli Gabriel Kalm ja äiti Katariina Ross. Katariina Rossin veli oli professori, rovasti ja valtiopäivämies Herman Ross (1688-1726), jonka yksi pojista oli Isak Ross- Skotlannista Suomeen 1600-luvun alkupuolella tulleet Rossit vaikuttivat Länsi-Suomessa ja myös Tukholmassa oli suvun jäseniä. Rossin miehistä moni opiskeli papiksi ja tyttäristä usea meni naimisiin pappien kanssa. Isak Rossin veljistä Johan oli varakirjastonhoitaja, Herman nuorempi professori, Jakob kappalainen ja Vilhelm tutkimusmatkailija. Sisarten miehiä olivat Tyrvään kirkkoherra Johan Homborg, Turun katedraalikoulun rehtori Israel Peldan, Seilin hospitaalin saarnaaja Johan Salenius, Nauvon kirkkoherra Abraham Miödh ja Seilin Hospitaalin komministeri Jakob Cavonius.

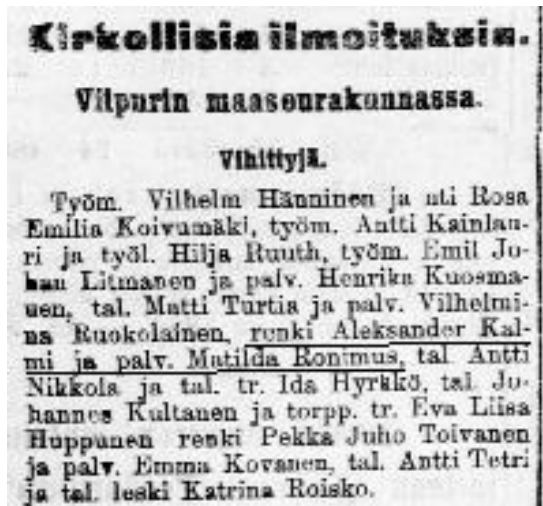
Herman Rossin ja Margareta Pihlmanin poika Isak Ross (1706-1783) valmistui ylioppilaaksi Turussa 1723, vihittiin papiksi 1738 ja nimitettiin teologian tohtoriksi 1772. Hän toimi Helsingin triviaalikoulun rehtorina 1735, Turun Akatemiassa apulaisena 1738 ja kreikan ja heprean kielten professorina 1758. Teologian professorina hän toimi 1771-1783. Maarian kirkkoherrana hän oli 1738-1744, jonka jälkeen hän toimi kirkkoherrana Naantalissa, Piikkiössä ja Liedossa. Akatemian rehtorina hän toimi 1766-1767 ja maapäivien osanottajana 1742. Puoliso oli Birgitta Mjödth, pojat taloustirehtööri Isak Ross ja laamanni Herman Ross. Tytär Birgitta Kristina Ross oli naimisissa majuri, valtiopäivämies Karl Johan von Willebrandtin (1730-1810) kanssa.

Lehtileikkeitä vanhoista sanomalehdistä

Kansalliskirjasto on tallentanut vanhoja suomalaisia sanomalehtiä vuodesta 1771 vuoteen 1910 pdf-tiedostoiksi. Nämä lehtikopiot ovat internetissä vapaasti käytettävissä osoitteessa

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti/secure/main.html>

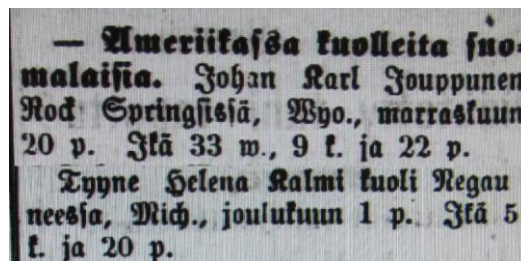
Alla on muutama lehtileike, joissa on esiintynyt Kalmi tai Kalm.

Vas. Wiipuri 18.11.1908 no 92 sivu 1.

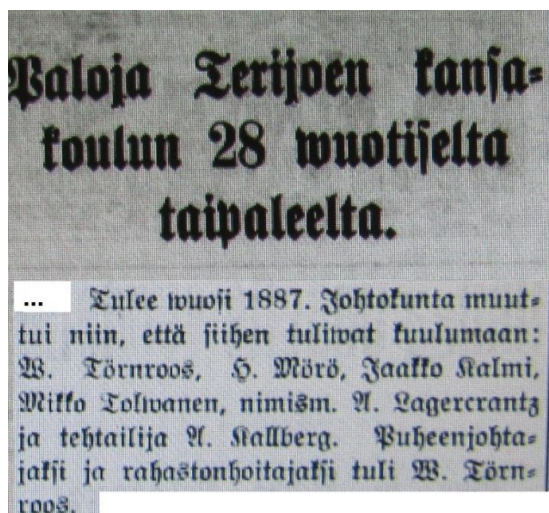
Vihittyjä: renki Aleksander Kalmi

ja palv. Matilda Ronimus

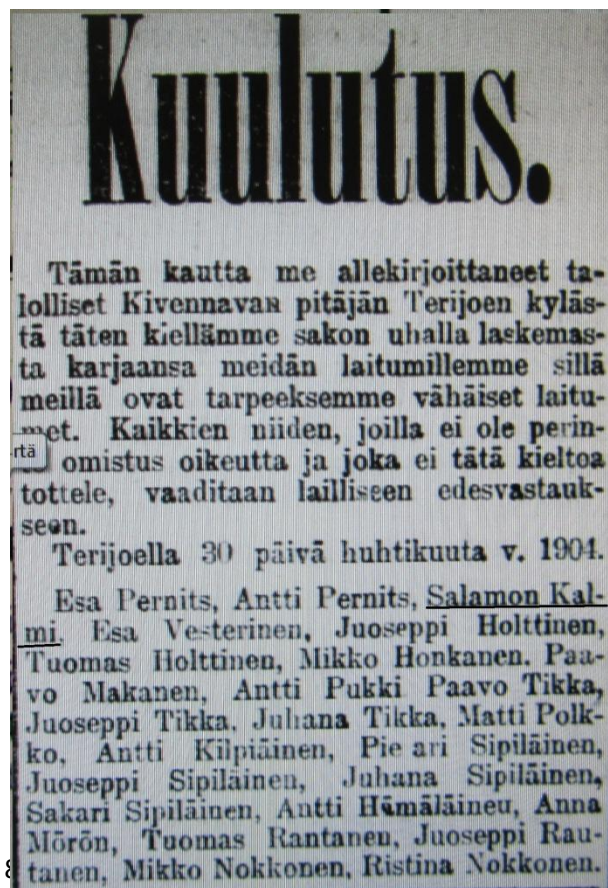
Ylh. oik. Kokkola 10.01.1901 no 4.

Kuolleita Tyyne Helena Kalmi Negaunee, Michigan

Ylh. vas. Terijoki 29.12.1909 [nro. 104A sivu 3](#). Terijoen kansakoulun vuoden 1887 johtokunnan jäsenet. Yksi heistä oli Jaakko Kalmi.

Alh. oik. Karjala 3.5.1904 no 101. Esa Pernits, Antti Pernits, Salamon Kalmi... Karjan laiduntamiskielto.

Difens- ja poliisiasioita.

— **Tullipetoksesta** tuomitti tänä-
läisen raastuvanoikeuden ensimmäinen
osasto eilen lampuoti, tyttämies Sala-
mon Jaakonpoika Kalmin Terijoen ky-
lästä Rivennawan pitäjätä, 20 markan
sakoon tai warain puutteessa pidettä-
wäksi 4 päivää wankeudessa. Kalmi
oli tullipaikkaa kiertämällä maahan tuo-
nut 2 kiloa 700 grammaa Venäjän top-
pasokeria.

Vas. Wiipurin Sanomat no 172 sivu 3

Salamon Jaakonpoika Kalmi salakuljetti Venäjältä top-
pasokeria.

— **Uusi apteekki** avattiin eilen
Tiisiruutilla. Apteekin omistaa apteekkari
Uno Kalm ja sijaitsee se Wilhon ja Pekon-
kadun kulmassa vastapäätä Talikkalan pa-
lofunnan taloa. Siite on warain kätän-
tännöllisesti ja uuden aikaisesti järjestetty
lääke-, laboratorio-, lääkkeidentutkimus-
h. m. osastoinen ja tullee se kaikin puolin
tyhdyttämään Talikkalan laajan eikaupun-
gin apteekkitarpeita.

Ylh. Wiipuri 5.4.1908 no 80A sivu 3

Uno Kalmin apteekki aloitti 4.4.1908.

— **Maalaispoliisit.** Awonaiseksi
joutuneeseen poliisikonstaapelin toi-
meen K o n e w i t s a n saarella Pyhä-
järven nimismiespiirissä on kuver-
ninwirasto nimittänyt työnjohtaja Map-
ro Kiiskin.

Awonaisiin asemapoliiisin toi-
miin on kuvernöörinwirasto nimittä-
nyt Terijoen nimismiespiirissä K e l-
l o m ä e n asemalle työmies Mikko
Pimiän, K u o k k a l a n asemalle mök-
kiläinen Joosep Tuomaanp. K i l l s t r ö m
ja O l l i l a n asemalle talollisenpoika
Paavo Kalmin.

Ylh.vas. Wiipuri 15.4.1908 no 45 sivu 3

Paavo Kalmi nimitettiin Ollilan aseman poliisiksi.

**Lappeen kunnan
äyritaksoitusluettelo
vuodelle 1908.**

Urmilan kylä:

möff. Taneli Kalmi 8,	läff. Elias
Kalmi 8,	möff. Ejaiaa Sainio 10,

Ylh. oik. Kansan Ääni 18.1.1908 nro 7.

Lappeen kunta: Taneli Kalmin ja Elias Kalmin veroäyrit

Karstula.

Lyydia ja Vilho Laaksonen.
Hilja ja Olga Laaksonen.

Vastinki.

Liita ja Vihtori Honkonen.
Kaabriel ja Juho Tolmonen.
Emma ja Karoliina **Kalmi**
Israel ja Hilda Liimatainen.

Vas. Sorretun Voima 30.12.1908 no 147. Onnea tove-
reille Emma ja Karoliina Kalmi

— **Afskedsansökan** har inlämnats af aktuarien vid statsjärnvägar-
nas statistiska kontor, fil. mag.
Georg Estlander, som därjämte an-
hållit om tjänstledighet intills af-
skedsansökan varder beviljad.

Afskedsansökan har inlämnats af
bokhållarna vid samma kontor
fröknarna Emma Kalm, Emilia Ahl-
holm och Ines Kalm.

Räknebiträdet vid sagda kontor,
kaptenskan Alma Stjernschantz har
i går afgått.

Vas. Rautateillä on aiemminkin ollut ongel-
mia. Vuonna 1904 Suomessa kapinoitiin
Venäjän määräyksiä vastaan. Vieressä oleva
uutinen Rautatiekonttorin virkailijoiden
irtisanoutumisista saattaa olla mielenilmai-
su Venäjän viranomaisia vastaan. Irtisanou-
tuneiden joukossa olivat apteekkari Uno
Kalmin tyttären Emma ja Ines. Wiborgs Ny-
heter 5.3.1904 nro 54.

— **Eläke.** Ent. aliupseeri Dulun
ruotujakopataljoonassa Z. Kalm, jolle
1870 annettiin 35 mk:n vuotuinen
eläke, mutta joka oli laiminlyönyt sen
nostamisen, oli nyttemmin pyytänyt
saadaikseen eläkettä myöskin noilta men-
neiltä vuosilta. Tämän johdosta se-
naatti on määrännyt Kalmille makset-
tavaksi kaikkiaan 945 mk. — P:ti.

Vas. Entinen aliupseeri Zacharias Kalm oli
jättänyt nostamatta eläkkeensä usealta vuo-
delta, joten Senaatti määräsi hänelle mak-
settavaksi 945 mk. Wiipurin Sanomat
12.2.1898 nro 41 sivu 2.

Matkustajia Turussa.

Maanast. 30 p:nä.

Phoenixistä: Kaupp. Warburg R:haminasta, neiti
Engström ja firjanpitäjä Jonsjon L:holmasta, kaup-
pias Strenz Berliinistä, insin. Ekelöf L:holmasta,
kaupp.; Hansen ja Andersen Hampurista sekä Ener-
sen Batellista.

Tempi-ravintolassa: Kauppari. Laakkainen Po-
rista, hrat Uttela ja Sjöröos Vattilasta sekä Lind-
qvist Rymättylästä, rustitilall. Saunanen ja tilall.
Luotonen Merimäskistä, maskiseppä Hagman Sa-
losta, kaup. Karus Mellistä ja taloll. poika
Kalmi Loimaalta.

Uusi Aura 01.12.1899 no 280. Matkustajia
Turusta talollisen poika Kalmi Loimaalta.

Kalmin sukuseuran toimintakertomus vuodelta 2010

Kalmin sukuseura perustettiin 13.6.1992 Turussa, joten kyseessä oli seuran kahdeksastoista kokonainen toimintavuosi. Vuosittainen sukutapahtuma, jonka yhteydessä oli virallinen vuosikokous, pidettiin Turussa Ruissalossa Turun yliopiston kasvitieteellisen puutarhan tiloissa 3.7.2010.

Vuosikokouksessa valittiin sukuneuvostoon vuodeksi 2011 Anna Kalmi, Heikki Kalmi, Mika Kalmi, Petri Kalmi, Tapani Kalmi, Tuomas Kalmi, Tuula Kalmi, Antti Kinnanen, Krisse Sjölund ja Jorma Virtanen. Vuoden 2011 tilien tarkastajiksi valittiin Leena ja Pekka Saarinen sekä varalle Marja-Kaarina ja Ryuji Ikeda..

Sukuneuvoston toimihenkilöt olivat toimintavuotena puheenjohtaja Tapani Kalmi, varapuheenjohtaja Antti Kinnanen, sihteeri Krisse Sjölund ja rahastonhoitaja Anna Kalmi. Sukuneuvosto kokoontui yhden kerran.

Suvun jäsenille tehtiin toimintavuotena kaksi sukutiedotetta.

Kalmin sukuseuran toimintasuunnitelma vuodelle 2012

Toimintavuoden aikana pyritään etsimään lisää suvun jäseniä ja saattamaan heidät mukaan suvun toimintaan.

Suvun tutkimusta jatketaan kolmella eri tasolla. Ensisijaisena tavoitteena on saada tiedot kaikista nykyisin elävistä suvun jäsenistä. Toinen tavoite on tarkentaa 1700-1800 -luvulla eläneiden esi-isien tietoja. Kolmas tavoite on etsiä yhteyksiä 1400-1600 -luvulla eläneisiin Skalm-suvun jäseniin. Vaikka sukukirja on jo tehty, suvun historiasta löytyy edelleen paljon uutta tietoa ja myös sellaista tietoa, jota ei sukukirjaan laitettu. Jatkossa näitä tietoja kerrotaan sukulehdessä, joka julkaistaan myös PDF-versiona sukuseuran kotisivuilla.

Tiedottaminen ja yhteydenpito hoidetaan kirjeitse ja kokouksissa. Myös sukulehden tekoa jatketaan vastaavasti kuin vuonna edellisinäkin vuosina. Tarkoitusta varten ylläpidetään ja täydennetään osoiteluetteloa.

Toimintavuotena järjestetään kesällä sukutapahtuma, jonka yhteydessä pidetään vuosikokous.

Kalmin sukuseuran talousarvio vuodelle 2012

Varsinaisen toiminnan kulut		Varainhankinta	
Kokoukset	60,-	Jäsenmaksutuotot	400,-
Tutkimus	60,-	Kirjamyynti	50,-
Postitus ja tiedotus	250,-	-----	
Muut kulut	80,-	Yhteensä	450,-

Yhteensä	450,-		